

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**Nr. 1658 van 11 september 2007
in de zaken X en X/ IVde kamer**

In zake: X
Gekozen woonplaatsen: 1. X
2. X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X, van Tsjadische nationaliteit, op 21 juni 2007 en 22 juni 2007 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 juni 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikkingen van 27 juli 2007 en 14 augustus 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 september 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. VANDENBERGHE, die loco advocaat A. MATTHIJS verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen inzake X, met referte X, werd beroep aangetekend bij verzoekschrift van 21 juni 2007, ingediend door advocaat A. MATTHIJS en gekend bij de Raad onder dossiernummer X. Bij verzoekschrift van 22 juni 2007, ingediend door advocaat S. COUVREUR en gekend bij de Raad onder dossiernummer X, werd eveneens beroep ingediend tegen voormelde beslissing. Beide verzoekschriften hebben dezelfde bestreden beslissing tot voorwerp. Derhalve worden de beroepen gekend onder de dossiernummers X en X samengevoegd.
- 2.1 Het feitenrelaas luidt volgens de bestreden beslissing als volgt:

“U verklaarde de Tsjadische nationaliteit te hebben en in 1994 erkend te zijn als vluchteling door de Verenigde Naties in Niger. Een neef van u werkte in Burkina Faso en u wou met zijn hulp naar Europa komen. Eerder had u al drie keer van uit Algerije geprobeerd om op legale wijze naar Europa te komen door een beroep te doen op uw Franse roots en zo een visum te bemachtigen. Al uw pogingen waren vruchteloos. U kreeg de wagen van uw neef die in Burkina Faso werkte toen zijn contract daar af liep en hij gaf u de raad om uw leven verder te zetten als taxichauffeur. Het was echter niet makkelijk om me een illegale taxi voldoende te verdienen en daarom reisde u naar Nigeria met de bedoeling uw wagen te verkopen in Kameroen. U had echter te veel geld opgedaan in Burkina Faso, verkocht de wagen dan maar in Nigeria en probeerde achtereenvolgens een visum te bekomen in Lagos, Accra en Lomé, maar telkens tevergeefs. U kreeg de raad van iemand om naar Bamako (Mali) te gaan, daar een vliegticket te kopen voor Las Palmas (Spanje) en in transit asiel aan te vragen. Op 27 juli 2000 vroeg u daar asiel aan als staatloze onder de naam X. Uw aanvraag werd negatief afgesloten. In 2004 reisde u per vliegtuig naar België. U vroeg hier asiel aan op 6 december 2004 maar vertrok al gauw naar Luxemburg waar u op 7 januari 2005 ook een asielaanvraag indiende. U liet er zich als Soedanees staatsburger registreren. Uit een vergelijkend vingerafdrukkenonderzoek bleek echter dat u in België reeds een aanvraag had gedaan waarop u zou worden teruggestuurd. U verdween in de illegaliteit, viel ziek, werd opgenomen in een ziekenhuis, leefde een hele tijd illegaal in België en daarna vertrok u naar Nederland. U startte op 29 augustus 2005 ook daar een asielprocedure maar krachtens de Dublin-verordening verklaarde de Nederlandse Immigratie- en Naturalisatiedienst zich onbevoegd voor de behandeling van uw asielaanvraag. België verklaarde zich op 30 november 2005 akkoord tot terugname. In juni 2006 verliet u Nederland en uiteindelijk vroeg u op 30 juni 2006 een tweede keer asiel aan in België (zie ook informatie in administratief dossier).”

2 Verzoeker formuleert geen opmerkingen ten aanzien van dit feitenrelaas.

3.1 De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“(…) Vooreerst schepte u tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal verwarring over de vraag of u de Tsjadische nationaliteit hebt dan wel staatloos bent. U verklaarde geen asiel meer te willen vragen onder de Tsjadische nationaliteit omdat u er teveel doden gezien hebt, u er alleen bent en het doden nog altijd voortduurt (Cg, p.3). U verklaarde het statuut van staatloze te willen aanvragen omdat u probeert weg te komen van het statuut van Tsjadisch vluchteling. Het behoort echter niet tot de bevoegdheid van het Commissariaat-generaal om u al dan niet het statuut van staatloze toe te kennen. U bleek zich hier trouwens van bewust te zijn en enige tijd later tijdens het gehoor verklaarde u dat u in werkelijkheid niet staatloos bent maar dat u zich zo hebt voorgedaan om niet meer te moeten denken aan Tsjaad (Cg, p.5). U verklaarde dat u bij uw aankomst in Spanje doelbewust niet vermeld hebt dat u over een reistitel van de Verenigde Naties beschikt om niet te worden teruggestuurd naar Burkina Faso (Cg, p.4). U gaf ten aanzien van de interviewer van het Commissariaat-generaal aan te willen terugkomen naar uw 'originele' naam, zijnde X en u uitte de wens om uw vluchtelingenstatuut over te zetten naar België (Cg, p.5). Het Commissariaat-generaal is echter enkel bevoegd om uw asielmotieven te analyseren en te beoordelen en kan niet zomaar overgaan tot een 'overplaatsing' van uw statuut. Ten andere blijkt u zelf niet te weten of uw statuut van erkend vluchteling (oorspronkelijk afgeleverd in Niger en later overgeplaatst naar Burkina Faso) nog steeds geldig is in Burkina Faso (Cg, p.7). In ieder geval is het zo dat uw reisdocument van de VN vluchtelingenorganisatie verlopen is op 13 oktober 2001 (zie stuk 3 inventaris documenten). Niettemin zal uw vrees voor vervolging in het kader van de vluchtelingenconventie van Genève en het aanwezig zijn van een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zowel ten aanzien van Tsjaad als ten aanzien van Burkina Faso worden beschouwd. U haalde volgende redenen aan voor uw vertrek uit Tsjaad. U verklaarde dat door toedoen van (H.H.) één van uw neven gedood werd (Cg, p.7). Op de vraag van een interviewer van het Commissariaat-generaal waarom u nu nog problemen zou hebben gelet op het feit dat (H.) niet langer aan de macht is, haalde u een artikel boven getiteld

'Chad: ex-dictator's accomplices still wield power' (stuk 17 in inventaris documenten). Dit artikel is echter algemeen van aard en verwijst niet naar uw persoonlijke problemen. U verklaarde dat een zekere (I.A.), een etnische Zagawa, zijnde dezelfde stam als president Déby, uw huis ingenomen heeft (Cg, p.8). Dit is in de eerste plaats echter een gemeenschappelijk probleem. Toen er meer informatie gevraagd werd over eventuele andere eigendommen binnen de familie, antwoordde u op een bepaald moment niet te weten of er nog andere eigendommen waren en gaf u aan dat het lang geleden is, dat u geprobeerd hebt om contact te krijgen maar het wil vergeten (Cg, p.8). U haalde nog twee problemen aan, respectievelijk daterend van 1984 en 1986. Er werd u gevraagd deze problemen neer te schrijven en op te sturen na het gehoor (stuk 62 in inventaris documenten). Uit wat u hebt neergeschreven, blijkt echter niet in welke zin deze gebeurtenissen een belemmering zouden vormen voor een eventuele terugkeer naar Tsjaad.

Op de vraag waarom u nu niet terug kan naar Tsjaad antwoordde u in algemene termen dat het regime de macht niet wil overdragen, dat het iedereen doodt en dat er geen gerechtigheid is, dat u in 1979 nog lid bent geweest van de partij van Goukouni Oueddei en deze partij nog altijd vecht, dat de vader van uw neef dicht bij (A.I.O.) staat, de vice-president van een rebellenbeweging die nog altijd vecht tegen het regime (Cg, p.9, zie ook stuk 15 inventaris documenten). Wat deze laatste redenen betreft dient te worden opgemerkt dat u geen bewijs voorlegt van uw familieband met (A.I.O.), en dat u zelf op geen enkel moment melding hebt gemaakt van enige activiteiten voor deze respectievelijke groeperingen sinds uw vertrek uit Tsjaad.

Uw vrees voor vervolging ten aanzien van Tsjaad dient als ongegrond te worden beschouwd aangezien u niet voldoende concrete elementen hebt aangebracht waaruit blijkt dat u -bij een terugkeer naar Tsjaad meer dan 13 jaar na uw vertrek- een vrees voor vervolging zou hebben in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève.

Wat betreft uw vrees voor vervolging die aan de basis lag van uw vertrek uit Burkina Faso dient het volgende te worden opgemerkt. U haalde achtereenvolgens volgende argumenten aan waarom u niet terug kon naar Burkina Faso: omdat het land (I.D.) steunt (Cg, p.9), omdat u geen steun kreeg om een microproject op te starten en meer algemeen omdat u onvoldoende hulp kreeg om er een leven op te bouwen (Cg, p.9), omdat de brieven die u naar Frankrijk en de Europese Unie schreef door onbekenden werden geopend, omdat u op een dag een probleem gehad hebt met een politieman die u geslagen heeft, omdat u gestoken werd met een mes tijdens een handgemeen omtrent een moto van uw neef met een student die in werkelijkheid een soldaat van het Tsjadische leger was (Cg, p.11), omdat u niet in aanmerking werd genomen voor resettlement naar de Verenigde Staten (Cg, p.12), omwille van de directeur van Air Afrique maar zelf gaf u onmiddellijk aan dat hij er niet meer is (Cg, p.12), omdat u niet terug wil naar een Franssprekend land (Cg, p.12). Wat betreft het handgemeen dat u had met de Tsjadische soldaat die zich voordeed als student dient te worden opgemerkt dat de Burkinabese autoriteiten de Verenigde Naties hierover hebben aangesproken en hen op hun verantwoordelijkheid hebben gewezen (Cg, p.11). Aangezien deze laatste instantie hierna klaarblijkelijk niet tot maatregelen is overgegaan, kan worden geconcludeerd dat ze het veiligheidsrisico onvoldoende hoog inschatten om verdere stappen te ondernemen. De vorige opgesomde argumenten zijn stuk voor stuk onvoldoende zwaarwichtig en concreet opdat er sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève. Uit uw verklaringen blijkt trouwens dat het bereiken van Europa een doel op zich was en niet zozeer een middel om bescherming te krijgen. Zo verklaarde u bijvoorbeeld dat u tijdens uw verblijf in Niger naar Burkina Faso wou omdat u uw neef, die veel mogelijkheden heeft om u te helpen, wilde zien zodat hij u kon helpen naar Europa te komen (Cg, p.3). Op de vraag van een interviewer van het Commissariaat-generaal waarom u naar Europa wou komen, antwoordde u dat de middelen die de Nigerese overheid kreeg van de VN voor de vluchtelingen niet werden aangewend voor de vluchtelingen (Cg, p.3). U verklaarde zelfs doelbewust uw reisdocument niet te hebben voorgelegd bij aankomst in Spanje uit schrik te zullen worden teruggestuurd (Cg, p.4).

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Volgende opmerkingen kunnen nog worden gemaakt bij de door u neergelegde documenten. De stukken 15 tot en met 18; 21 tot en met 26 en 36 tot en met 61 zijn van algemene aard. Er wordt in deze artikelen geen melding gemaakt van uw persoonlijke situatie. Wanneer deze documenten in het licht van uw verklaringen worden bekeken, kan niet worden geconcludeerd dat er in uw hoofde een 'vrees voor vervolging' of een 'reëel risico op het lijden ernstige schade' zou bestaan bij een eventuele terugkeer naar Tsjaad of Burkina Faso. De stukken 2, 3 tot en met 14, 19, 20, 27, 30 tot en met 35 hebben betrekking op eerdere asielprocedures die u in andere Europese landen hebt doorlopen en brengen als dusdanig geen bewijs aan van de door u aangehaalde problemen. Uw open brief (stuk 1 inventaris documenten) waarin u de aandacht vestigt op uw situatie brengt geen bijkomende elementen aan die toelaten voorgaande opmerkingen te wijzigen. De informatie van Amnesty International betreffende de contactgegevens van de onderzoeksrechter die de zaak (H.H.) behandelde (stuk 12 inventaris documenten) brengt geen bijkomende gegevens aan met betrekking tot de door u aangehaalde problemen. Merkwaardig genoeg blijkt uit stuk 28, van de hand van 'monsieur le directeur de la surveillance du territoire (D.S.T.) X dat u te kennen zou hebben gegeven te willen terugkeren naar uw land van origine. Dit document is dus geenszins van aard om uw asielaanvraag te ondersteunen. Uit stuk 29 tenslotte, blijkt enkel dat u uw vraag voor een micro-project tot de verkeerde instantie hebt gericht."

- 2 Uit de samenlezing van de verzoekschriften blijkt dat verzoeker argumenteert:
- dat verweerder geen nazicht verricht heeft betreffende het document van de Verenigde Naties waarin aangegeven wordt dat hij het statuut van vluchteling genoot tot 13 oktober 2001;
 - dat de confiscatie van verzoekers huis geen gemeenrechtelijk probleem is daar hij deze eigendom niet zonder gevaar voor eigen leven kan opeisen en hieromtrent geen bescherming kan zoeken bij de autoriteiten. Dit blijkt ook uit het feit dat één van verzoekers neven gedood werd door toedoen van Hissein Habré, dat de eigendommen van zijn familie werden ingenomen door I.A. die behoort tot dezelfde stam als Hissein Habré en dat een broer van hem werd gedood nadat hij terugkeerde naar Tsjaad om na te gaan of de eigendommen nog steeds bezet werden;
 - dat hij in 1979 lid was van de partij van Goukouni Oueddei, staatshoofd van 1979 tot 1982, en dat deze partij nog steeds tegen het regime vecht;
 - inzake het incident in Burkina Faso met de verkleedde soldaat, waarover de Verenigde Naties werden ingelicht die geen verdere stappen ondernamen en waaruit zou blijken dat het veiligheidsrisico als onvoldoende hoog werd ingeschat, dat verweerder beroep deed op een standaardformulering en motivering die onvoldoende bescherming biedt voor de rechten van de verdediging.
- 3 Verweerder repliceert dat hij enkel bevoegd is om de asielmotieven te analyseren en het niet tot diens bevoegdheid hoort om over te gaan tot de 'overplaatsing' van het statuut, net zoals het niet tot diens bevoegdheid behoort om het statuut van staatloze toe te kennen, zoals gevraagd door verzoeker om weg te komen van het statuut van Tsjadische vluchteling.
- Verweerder beklemtoont dat verzoekers vrees voor vervolging zowel ten aanzien van Tsjaad als Burkina Faso werd beoordeeld.

Betreffende de aangehaalde problemen omtrent het huis van verzoeker dat zou ingenomen zijn door een zekere I.A., van dezelfde stam als president Déby, stelt verzoeker dat dit een gemeenrechtelijk probleem is. Verweerder voert aan dat verzoeker bovendien niet meer informatie over deze eigendommen kon geven. Het argument dat verzoeker geen beroep zou kunnen doen op de overheid om

bescherming te bekomen acht verweerder als een subjectieve bewering die niet gestaafd wordt met concrete, objectieve of overtuigende elementen.

Aangaande de beoordeling van verzoekers problemen in Burkina Faso stelt verweerder dat verzoeker beweert dat dit een standaardbeslissing zou zijn doch verder nalaat om *in concreto* aan te geven op welke wijze de Commissaris-generaal zich zou beperkt hebben tot een standaardbeslissing aangezien de bestreden beslissing wel degelijk inging op de concrete motieven. Verzoeker beperkt zich tevens tot één element van de bestreden beslissing terwijl de Commissaris-generaal de andere aangehaalde argumenten stuk voor stuk onvoldoende zwaarwichtig en concreet beoordeelde om vervolging in aanmerking te nemen.

- 3.4 De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (R.v.St., X, nr. 43.027, 19 mei 1993) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (R.v.St., X, nr. 136.692, 26 oktober 2004).

Uit het niet-betwiste feitenrelaas blijkt dat verzoeker minstens sinds 1994 zijn land van herkomst heeft verlaten en dat zijn actuele vrees voor vervolging gebaseerd is op, enerzijds, zijn vroegere activiteiten voor een politieke partij en, anderzijds, op beweerde moeilijkheden bij het terugkrijgen van eigendommen. De Raad stelt vast dat verzoeker, die in de mate van het mogelijke een inspanning moet leveren teneinde de aangehaalde feiten aannemelijk te maken, hiertoe geen begin van bewijs bijbrengt. Verzoekers voorgehouden actuele vrees, in acht genomen dat hij geen begin van bewijs aanvoert én dat hij minstens 13 jaar geleden zijn land van herkomst verliet, is niet aannemelijk. Dit klemmt des te meer daar het beweerde geschil over de eigendommen – zonder enig begin van bewijs – geen nexus met de criteria van de Conventie heeft aangezien dit een gemeenrechtelijk probleem betreft en het bovendien problemen betreffen met de familie van Hissein Habré, die sinds 1990 van de macht is verdreven door de huidige president (zie bvb. http://news.bbc.co.uk/2/hi/africa/country_profiles/1068700.stm#overview).

Omtrent verzoekers bijgebrachte document waaruit blijkt dat hem in 1994 de status van vluchteling erkend werd, dient te worden vastgesteld dat het voorgelegde document, een reistitel, geldig was tot 2001 en dat verzoeker zelfs bij een asielaanvraag in Spanje het bestaan van dit document verzweeg teneinde te vermijden dat hij naar Burkina Faso zou worden teruggestuurd (administratief dossier, stuk 5, p. 4). Verweerder brengt terecht aan dat hij slechts bevoegd is om de voorliggende asielmotieven te beoordelen en niet bevoegd is om de overplaatsing van het statuut te bewerkstelligen.

Verzoekers redenen om Burkina Faso te verlaten zijn, samen of elk op zichzelf genomen, evenmin van dien aard dat hieruit een actuele vrees voor vervolging kan worden afgeleid aangezien het beweringen betreffen en betreffende de aangehaalde feiten evenmin een begin van bewijs voorligt (zie administratief dossier, stuk 5, p. 10-12).

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit niet kan of niet wil invoeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in artikel 1, A (2), van de Conventie van Genève van 28 juli 1951.

- 4.1 Verzoeker verzoekt hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen aangezien hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade bij terugkeer naar Tsjaad omdat hij, gelet op zijn afkomst, nooit tot enige stam heeft behoord en hij geen bescherming van een stam kan genieten.
- 4.2 Aan verzoeker, die zich bij de vraag tot toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen baseert als deze die werden ingeroepen bij de asielaanvraag, kan de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend. Verzoeker brengt immers geen element aan omtrent de eigendomsgeschillen én het feit dat hij, die volgens zijn bewering stammenloos is, ten gevolge hiervan geen bescherming bij de overheid zou kunnen bekomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken gekend onder de nummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 11 september 2007 door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter,
	rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. SANEN, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN.

W. MULS.